

BEETHOVEN
OSLO PHILHARMONIC CHAMBER GROUP

*Woodwind
Trios*

LETTBENT BEETHOVEN

Serenader er ofte uformell og lett musikk. Det italienske ordet sereno betyr rolig og klart. Som sceniske divertimenti skulle serenader underholde i en sosial sammenheng som i utgangspunktet ikke var en konsert. Dermed er de for det meste skrevet for små ensembler eller soloinstrumenter. Yttersatsene har ofte marsjrytme, kanskje for at det skulle være mulig for musikerne å spille mens de forflyttet seg inn eller ut av situasjonen de skulle spille i. Av samme grunn er serenaden ofte en rekkeform. Mozart skrev serenader med så mye som ti satser.

LIGHT-HEARTED BEETHOVEN

Serenades are often light informal music. The Italian word sereno means calm and clear. Just like scenic divertimentos, serenades were intended as entertainment at occasions other than concerts, and they were usually written for small ensembles or solo instruments. The opening and closing movements frequently had a march-like character, perhaps to enable the musicians to play while moving to and from the place where they performed. For the same reason, the serenade was often multi-movement in form. Mozart wrote serenades with as many as ten movements.

SERENADE OP. 25

FOR FLØYTE, FIOLIN
OG BRATSJ / FOR FLUTE, VIOLIN,
AND VIOLA

Serenade op. 25 har mange av disse trekkene. Den har seks eller syv satser, avhengig av om den korte adagioen før siste sats regnes som selvstendig. Den første allegrosatsen har en åpen, likefrem pastoral marsjrytme og er betegnet *Entrada*, inngang. Siste sats har en tilsvarende rytme i omvendning i en mer energisk og synkopert utgave. Her er betegnelsen *Allegro vivace e disinvolto*, altså hurtig, levende og uformelt. Besetningen er liten, og det dypeste

instrumentet er en bratsj. Det skaper en klanglig overlapping i midtregister der de tre stemmene gjennomgående framstår i samme plan og fletter seg rundt hverandre, med fløyten glitrende på topp. Valget av instrumenter reflekterer en annen utbredt praksis på Beethovens tid der en strykerstemme i et lite ensemble kunne bli spilt av et blåseinstrument.

Tempoet i de seks satsene alternerer mellom hurtig og langsomt, men med kortere og lettere satser enn i en suite. Verket åpner med et klart og tilsynelatende ubekymret tema. Innenfor hver sats er det en rekke repetisjoner, for eksempel skal den innledende menuetten i annen sats gjenntas etter hver av satsens to trios. Den første trioen tar oss med inn i en ren strykerklangverden. I neste trio er fløyten briljans tilbake på topp.

Tredje sats forstyrrer idyllen. Her trer vi inn i en farligere atmosfære som lyder umiskjennelig Beethovenisk. En uhyggelig, spørrende frase i moll besvares med en antydende frase i dur. Det etterfølges av en dvelende koralaktig sats med flere variasjoner, som gradvis blir mer og mer livlige.

Satsene er korte og gjennomsluktige, som om man får et glimt av en karakter og den forsvinner før man rekker å feste seg ved den. Den påfølgende *allegro scherzando* er lett og lystig, med en anelse melankoli i midtdelen. Avslutningen innledes med en liten, tenksom adagio som går attacca over i den siste satsens synkoperte rytmer. Satsen er en rondo som haster mot mål, nesten litt likegyldig måte.

Serenade, Op. 25 er Beethovens eneste større verk for fløyte. Det ble sannsynligvis påbegynt en gang på 1790-tallet, ferdigstilt mot slutten av 1801 og utgitt i 1802. I oktober samme år skrev Beethoven brevet til sine brødre som er kjent som Heiligenstadt-dokumentet, om sin begynnende døvhets.

Serenade op. 25 has many of these characteristics. It has six or seven movements, depending on whether the short adagio before the last movement is regarded as separate. The opening *Allegro* has a simple pastoral march rhythm and is marked *Entrada*, or entrance. The last movement presents a corresponding rhythm reversed, in a more energetic and syncopated version. The tempo marking here is *Allegro vivace e disinvolto*, or fast, lively, and easy.

The instrumentation is small, the viola providing the lowest range. This creates a

timbral overlap in the middle register; the three parts generally appear in the same plane, with the flute glittering on top. The choice of instruments reflects another common practice of Beethoven's time whereby a string part in a small ensemble could be replaced by a wind instrument.

The tempo in the six movements alternates between fast and slow, but with shorter and lighter movements than in a suite. The work opens with a clear and seemingly light-hearted theme. Within each movement there are a number of repetitions, for example, the introductory minuet in the second movement is repeated after each of the movement's two trios. The first trio takes us along into a world dominated by the sound of the strings. In the next trio the flute's brilliance reasserts itself.

The third movement disrupts the idyll. Here the atmosphere becomes more ominous and sounds unmistakably Beethovenesque. A disquieting, probing phrase in minor is answered by a phrase implying a major key. It is then followed by an extended chorale-like movement with several variations that gradually become ever livelier.

The movements are short and transparent, as though catching a glimpse of a face that vanishes before we really are able to recognise it. The subsequent allegro scherzando is light and jovial, with a hint of melancholy in the middle part. The final section begins with a short, reflective adagio that leads straight into the syncopated rhythms of the last movement, a rondo which, more or less indifferently, hastens toward its goal.

Serenade, op. 25 is Beethoven's only larger work for flute. Apparently it was begun sometime during the 1790s, completed toward the end of 1801, and published in 1802. In October of the same year, Beethoven wrote a letter to his brothers known as the Heiligenstadt Testament, telling of his beginning deafness.

TRIO WoO 37

FOR FLØYTE, FAGOTT OG KLAVER
/ FOR FLUTE, BASSOON, AND
PIANO

Trioen som er betegnet WoO 37, er sannsynligvis skrevet da Beethoven var omkring 15 år gammel, til en familie der faren spilte fagott, sønnen spilte fløyte og datteren spilte piano og var Beethovens elev. Betegnelsen WoO viser til en liste over de av Beethovens verk som er uten opusnummer.

Trioen er altså et tidlig verk. Beethoven forsøkte ikke å få den utgitt selv, den ble utgitt først etter hans død. Første sats har noe klart og håpefullt over seg, inntil en innsats i fagott plutselig snur til moll og peker framover mot hva som skal komme i midtsatsen. Enn så lenge insisterer fløyten på å holde stemningen oppe, og fagotten svarer med en frase som begynner i dur og ender mer ubestemmelig i en forminsket akkord. Annen del av satsen åpner med en nesten Bach-aktig kadens i klaver og leder fram til at temaet kommer tilbake.

Midtsatsen er en seig adagio som både er sorgfull og elegant. Enkelte vendinger kan sett i bakspeilet minne om filmmusikk, hundre år før filmen ble oppfunnet. I overgangen fra D-dur-universet som adagioen ender i, til sistesatsens G-dur, er satsen strippet helt ned. Bevegelsen fra D som tonalt sentrum til D som dominant i en septimakkord skjer i to enkeltstående toner i klaver mellom lange, stillestående akkorder.

Siste sats er betegnet *Thema andante con variationi*. Alle de syv variasjonene har samme form. To melodier, hver på åtte takter, former et spørsmål og et svar, og de siste fire taktene i svaret er en reprise av de siste fire i spørsmålet. Den fjerde variasjonen utmerker seg ved å være den eneste i moll, og har en enkeltstående fermate som igjen plutselig stopper opp og holder igjen det tikkende urverket som ellers løper gjennom hele verket.

The trio designated WoO 37 probably was composed when Beethoven was around fifteen years old. In the family for which it was written the father played bassoon, the son flute, and the daughter, who was Beethoven's pupil, played piano. The designation WoO refers to a list of Beethoven's works for which no opus numbers exist.

As the Serenade, this trio is an early work. Beethoven made no effort to publish it himself; it was published posthumously. There is a quality of clarity and hope in the first movement, until an entrance by the bassoon suddenly shifts to minor, anticipating what is to come in the middle movement. Still the flute insists on sustaining the more buoyant mood, and the bassoon answers with a phrase that begins in major and ends rather ambiguously with a diminished chord. The second half of the movement opens with an almost Bach-like cadenza in the piano part leading to the return of the theme.

The middle movement is a slow adagio, both mournful and elegant. Certain phrases can seem, in retrospect, reminiscent of film music a hundred years before the invention of film. In the transition from the D-major universe in which the adagio ends to the final movement's G-major, the movement is stripped down to the core. The development from D as tonal centre to D as the root of a dominant seventh chord occurs in two solitary notes in the piano part between long standing chords.

The last movement is designated Thema andante con variationi. All seven variations have the same form. Two melodies, each consisting of eight measures, form a question and an answer, and the last four measures in the answer repeat the last four in the question. The fourth variation distinguishes itself by being the only one in minor. Its lone fermata suddenly halts the flow and restrains the clockwork otherwise ticking throughout the entire work.

TRIO OP. 11

FOR KLARINETT, CELLO OG
KLAVER / FOR CLARINET, CELLO,
AND PIANO

Trioen for klarinett, cello og klaver op. 11 er skrevet i Wien i 1798, der Beethoven studerte hos Joseph Haydn. Også dette verket er lett og lyrisk og har to hurtige satser som omkranser en adagio, men er større anlagt enn den forrige trioen. Her finnes også typiske trekk som peker fremover mot en mer moden Beethoven, som den plutselige overgangen i første sats til et koralaktig tema i D-dur, fra en introduksjon som slutter bastant i en F-dur-akkord. Annen sats presenterer instrumentene i et enkelt tema, først cello, så klarinett og til sist pianoet. Sidetemaet svinger til moll for det vender tilbake til ubekymrede triller i klaver, og cello og klarinett deler det første temaet mellom seg.

Tredje sats består av ni variasjoner over en lystig, populær melodi fra en av samtidens operaverk av Joseph Weigl, *Pria ch'io l'impegno* ("For jeg forplikter meg"). På grunn av denne melodien bærer trioen også navnet Gassenhauer-trioen. En Gassenhauer var en wienersk betegnelse på ørehengere som var så populære at de ofte kunne høres i gatene. Den samme melodien er også blitt brukt av Hummel og Paganini.

Det meste av Beethovens kammermusikk for blåsere er en form for leilighetsmusikk, komponert til en bestemt anledning. Det er små verk, med klare og gjennomskjulte, ganske homofone satser der instrumentene hele tiden svarer hverandre og skifter på å lede an og akkompagnere. Lange partier lodder ikke så dypt, men i noe av harmonikken og i hvordan musikken beveger seg framover, aner man en mørkere og mer resolutt karakter som peker mot en modnere Beethoven.

The Trio for Clarinet, Cello, and Piano op. 11 was written in 1798 in Vienna, where Beethoven was studying with Joseph Haydn. This work, too, is light and lyrical and has two fast movements on either side of an adagio, but it is a larger-scale work than the preceding trio. Here we also find typical features that look forward to the more mature Beethoven, as, for example, in the first movement the sudden transition to a chorale-like theme in D major from an introduction that closes with a powerful F-major chord.

The second movement presents the instruments using a single theme, first the cello, then the clarinet, and finally the piano. The secondary theme shifts to minor before returning to carefree ornaments in the piano part, and the cello and clarinet then share the first theme.

The third movement consists of nine variations on a cheerful popular melody, *Pria ch'io l'impegno*, from an opera of the time by Joseph Weigl. The piece also bears the name Gassenhauer Trio from the Viennese expression Gassenhauer used for a melody so popular it often could be heard in the "Gassen", the narrow city streets. The same melody was also used by Hummel and Paganini.

Most of Beethoven's chamber music for wind instruments is in the form of occasional music composed for a particular event. They are smaller pieces with transparent, homophonic movements in which the instruments continually answer each other and alternate between leading and accompanying. The longer sections do not plumb so deep, but in some of the harmonies and the forward movement of the music one senses a darker more resolute character that anticipates a more mature Beethoven.

HILD
BORCHGREVINK

PER FLEMSTRØM (FLØYTE/FLUTE)

Født i Uppsala, Sverige og har sin utdanning fra Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. Per ble ansatt i OFO 1986 som alternerende solofløyttist og ble i 2005 solofløyttist. I perioden 1989-91 hadde han et "gjestespill" som solofløyttist i Sveriges Radios Symfoniorkester. I tillegg til å ha vært solist med OFO, Kristiansands kammerorkester og Det Norske Kammerorkester, har han vært solist med de fleste svenske orkestrer. Han har deltatt på flere kammermusikkfestivaler, bl.a. Risør, Stavanger, Hardanger og Oslo. Flemstrøm har spilt inn flere CD, bl.a. Nielsens fløytekonserter med Esa-Pekka Salonen som dirigent, Pierrot Lunaire med Borealis kammerensemble og Mozartkvartett med Lysellkvartetten. Han underviser som professor ved Norges musikkhøgskole.

PER FLEMSTRØM was born in Uppsala, Sweden and graduated from the Royal College of Music in Stockholm. Per joined the Oslo Philharmonic Orchestra in 1986 as co-principal flute and has been principal flute since 2005. From 1989-1991 he had guest performances as principal flute with the Swedish Radio National Orchestra. In addition to solo performances with the Oslo Philharmonic Orchestra, the Kristiansand Chamber Orchestra, and the Norwegian Chamber Orchestra, he has appeared as soloist with most of the major Swedish orchestras. He has performed at a number of chamber music festivals, including Risør, Stavanger, Hardanger, and Oslo. Flemstrøm's recordings include Nielsen's Flute Concerto with conductor Esa-Pekka Salonen, Pierrot Lunaire with the Borealis Ensemble, and Mozart's Flute Quartet in D Major with the Lysell Quartet. He teaches at the Norwegian Academy of Music.

LEIF ARNE PEDERSEN

(KLARINETT / CLARINET)
har vært soloklarinettist i Oslo Filharmoniske Orkester (OFO) siden 1990. Etter studier med Knut Henriksen, Bendt Neuchs Sørensen i København og Larry Combs i Chicago ble han i 1987 ansatt som alternerende soloklarinettist i Musikkelskabet Harmonien i Bergen etter to år i Forsvarets Stabsmusikkorps. I 1988 ble han ansatt som alternerende soloklarinettist i

Oslo Filharmoniske Orkester. I 1996 urfremførte han Rolf Wallins konsert for klarinett og orkester med OFO. Dette verket mottok Wallin Nordisk Råds musikkpris for. Pedersen blir ofte fremhevet i norsk og utenlandsk presse for sine orkestersoner. Han har vært solist med samtlige norske symfoniorkester og har gjennom Oslo Filharmoniske Orkester samarbeidet med flere av verdens ledende solister og dirigenter. Pedersen er aktiv som solist, kammermusiker og pedagog og har gjestet fests spill i Europa, Sør-Amerika og Asia. Han underviste ved Norges musikkhøgskole 1991-2001 og var kunstnerisk leder i Kongelige Norske Marines Musikkorps 2003-2008. Tidligere utgivelser på LAWO Classics: LWC1015 Mozart – Brahms Clarinet Quintets

LEIF ARNE PEDERSEN is principal clarinet of the Oslo Philharmonic Orchestra, a position he has held since 1990. Pedersen studied with Knut Henriksen, Bendt Neuchs Sørensen in Copenhagen, and Larry Combs in Chicago. In 1987, after having performed for two years with the Staff Band of the Norwegian Armed Forces, he was hired as co-principal clarinet of the Bergen Philharmonic Orchestra. He joined the Oslo Philharmonic Orchestra as co-principal clarinet in 1988. In 1996 Pedersen and the Oslo Philharmonic premiered Rolf Wallin's Concerto for Clarinet and Orchestra, a work for which the composer received the Nordic Council Music Prize. Pedersen's orchestral solos often receive special attention in the Norwegian and foreign press. He has on numerous occasions performed as soloist with Norway's principal symphony orchestras, and by virtue of his position with the Oslo Philharmonic Orchestra he has collaborated with a number of the world's leading soloists and conductors. Pedersen is active as soloist, chamber musician, and teacher. He has made guest appearances as chamber musician and teacher at festivals in Europe, South America, and Asia. He taught at the Norwegian Academy of Music from 1991-2001, and from 2003-2008 he was artistic leader of the Royal Norwegian Navy Band. Earlier recordings with LAWO Classics: LWC1015 Mozart – Brahms Clarinet Quintets

PER
HANNISDAL
(FAGOTT / BASSOON)
studerte fagott i Oslo og Geneve. Siden 1978 har han vært solo-fagottist i Oslo

Filharmonien. Har hatt solistoppdrag med de fleste norske orkester og med orkester i Danmark, Sverige og Island. Har uroppført flere verker av samtidsmusikk. Aula-debut i 1988. Han har også vært aktiv kammermusiker i ensembler som Den Norske Blåsekvintett, Det Norske Kammerorkester, Borealis, Oslo Filharmoniens Blåsesolister og har deltatt på en rekke kammermusikkfestivaler i Norge og utenlands. Spiller også barokkfagott og har spilt inn Vivaldis e-moll fagottkonsert med Barokkanerne på cd. Skal i år utgi en cd med musikk for fagott og piano med Vebjørn Arvik. Underviser på Norges Musikkhøgskole.

PER HANNISDAL studied bassoon in Oslo and Geneva. Since 1978 he has been principal bassoon of the Oslo Philharmonic Orchestra. He has appeared as soloist with the major Norwegian orchestras and with orchestras in Denmark, Sweden, and Iceland. He has premiered a number of works of contemporary composers. His University Aula debut was in 1988. As an active chamber musician he has performed with the Norwegian Wind Quintet, the Norwegian Chamber Orchestra, the Borealis Ensemble, and the Oslo Philharmonic Wind Soloists. He has appeared at a number of chamber music festivals in Norway and abroad. He also plays baroque bassoon and has recorded Vivaldi's Bassoon Concerto in E Minor with Ensemble Barokkanerne. There are plans for a CD release with Vebjørn Arvik of music for bassoon and piano. Per Hannisdal teaches at the Norwegian Academy of Music.

ELISE BÅTNES (FIOLIN / VIOLIN)

begynte å spille fiolin fire år gammel og debuterte fire år senere som solist sammen med Trondheim Symfoniorkester. Hun hadde sin første opptreden med Oslo-Filharmonien ti år gammel i 1981, da hun fikk være solist på en barnekoncert med Mariss Jansons som dirigent. I 1982 var hun igjen solist med Oslo-Filharmonien. Hun har siden vært solist med alle de største norske symfoniorkestrer og spilt i en lang rekke land. Hun fyller i dag stillingen som 1. konsertmester i Oslo-Filharmonien, og hennes konsertvirksomhet omfatter solistoppdrag med anerkjente orkester og dirigenter over hele verden. Tidligere har hun i tillegg til sammen ni år vært konsertmester i Danmarks Radios Symfoniorkester

og i Westdeutsche Rundfunk Sinfonieorchester i Köln. Båtnes har også mye erfaring med kammermusikk, og har spilt på mange fests spill og kammermusikkfestivaler sammen med kjente norske pianister som Leif Ove Andsnes, Håvard Gimse, Sveinung Bjelland og Einar Henning Smebye. Båtnes har vært medlem i den prisvinnende Vertavokvartetten. Sammen med Håvard Gimse på klaver lanserte Båtnes i 2008 CD-en Bartók, med Béla Bartóks fiolinmusikk (Simax classics). Mozart – Brahms Clarinet Quintets med Oslo Philharmonic Chamber Group og LAWO Classics kom i 2010 (LWC1015), og i 2011 Mozart, Brustad, and Halvorsen: Violin and Viola Duos (LWC1028). Elise Båtnes spiller på fiolinen "Arditi", bygd av A. Stradivari 1689, utlånt av Dextra Musica.

ELISE BÅTNES began playing the violin at age four and debuted as soloist with the Trondheim Symphony Orchestra four years later. She had her first performance with the Oslo Philharmonic Orchestra in 1981 at age ten, when she appeared as soloist in a children's concert conducted by Mariss Jansons. In 1982 she performed again as soloist with the Oslo Philharmonic. Since then she has appeared as soloist with all the important Norwegian symphony orchestras and has played in numerous countries. As first concertmaster of the Oslo Philharmonic Orchestra she continues to appear as soloist with leading orchestras and conductors around the world. Over a period of nine years she served as concertmaster of the Danish Radio Orchestra and the West German Radio Symphony Orchestra in Cologne. Båtnes also has extensive experience in chamber music and has performed at many cultural and chamber music festivals together with noted Norwegian pianists such as Leif Ove Andsnes, Håvard Gimse, Sveinung Bjelland, and Einar Henning Smebye. She was formerly a member of the award-winning Vertavo String Quartet. In 2008, together with pianist Håvard Gimse, Båtnes released the CD "Bartók" featuring Béla Bartók's violin music (Simax Classics). Mozart – Brahms Clarinet Quintets with the Oslo Philharmonic Chamber Group and LAWO Classics was released in 2010 (LWC1015), and Mozart, Brustad, and Halvorsen: Violin and Viola Duos (LWC1028) in 2011. Elise Båtnes plays an "Arditi" violin made by A. Stradivari in 1689, on loan from Dextra Musica.

(UTR): ELISE BATNES, GONZALO MORENO, HENNINGE BATNES LANDAAS, LILI ANNE PEDERSEN, BJØRN SOLUM, PER FLEUMSTRØM

ARTIST PHOTO: AD NATHAN
FACET: HENNINGE BATNES LANDAAS - PHOTO: STIAN ANDERSEN

HENNINGE BÅTNES LANDAAS

(BRATSJ / VIOLA)

begynte å spille fiolin allerede i 3-års alder ved den Kommunale Musikkolen i Trondheim. Hun fikk sin videre musikalske utdannelse ved Trondelag Musikkonservatorium og Norges Musikkhøgskole, hvor hun studerte hos Bjarne Fiskum og Magnus Eriksen. Hun avla i 1996 eksamen med både fiolin og bratsj som hovedinstrument til høyeste utmerkelse. Henninge Landaas var medlem av TrondheimSolistene fra starten av i 1987, og virket både som solobratsjist og også som solist flere ganger. Videre solistopptredener har hun hatt med bl.a. Oslo Filharmoniske Orkester og Trondheim Symfoniorkester, og hun virket i mange år som solobratsjist i Det Norske Kammerorkester. Fra 1996-2000 var hun solobratsjist i Oslo Filharmoniske orkester, og fra 2009 ble hun igjen ansatt som alternerende solobratsjist. Fra 1994 til 2011 var hun medlem av Vertavo Strykekvartet, og har med dem turnert verden over og

gjort en rekke innspillinger, deriblant Brahms, Bartok, Nielsen, Schumann, Grieg og Debussy. Henninge Landaas spiller på en J. B. Guadagnini bratsj, utlånt av Musica Dextra. Tidligere utgivelser på LAWO Classics: LWC1005 The Golden Hindemith, LWC1027 Brahms Sonatas for Viola and Piano and LWC1028 Mozart, Brustad and Halvorsen: Violin and Viola Duos.

HENNINGE BÅTNES LANDAAS began playing the violin at age three at the Municipal Music School in Trondheim. She continued her musical education at the Trondheim Music Conservatory and the Norwegian Academy of Music, where she studied with Bjarne Fiskum and Magnus Eriksen. In 1996 she graduated on both violin and viola with highest honors. Henninge Landaas was a member of the Trondheim Solists from its founding in 1987 and performed with the group on numerous occasions as both principal viola and soloist. She has had solo performances with other major ensembles, such as the Oslo Philharmonic Orchestra and the Trondheim Symphony Orchestra, and for many years she was principal viola of the Norwegian Chamber Orchestra. From

1996-2000 she was principal viola of the Oslo Philharmonic Orchestra, and since 2009 she has been co-principal viola. From 1994 to 2011 she was a member of the Vertavo String Quartet, with which she toured the world over and made numerous recordings—Brahms, Bartok, Nielsen, Schumann, Grieg, Debussy, et al. Henninge Landaas plays a J. B. Guadagnini viola on loan from Musica Dextra. Earlier recordings with LAWO Classics: LWC1005 The Golden Hindemith; LWC1027 Brahms Sonatas for Viola and Piano; and LWC1028 Mozart, Brustad and Halvorsen: Violin and Viola Duos.

BJØRN SOLUM

(CELLO / CELLO)

er i dag ansatt som alternerende solocellist i Oslo Filharmoniske Orkester, en stilling han har hatt siden 1989. Solum fikk strålende kritikker etter sin debut i Universitetets aula i 1980, og han er en av de mest profilerte cellister i sin generasjon. Han underviser ved Barratt Due musikk institutt, der han arbeider som førsteamanuensis. Han har også undervist ved Norges musikkhøgskole. Bjørn Solum var med og

grunnla Det Norske Kammerorkester i 1977 sammen med bl.a. Terje Tønnesen og virket som solocellist der i en tiårsperiode. Han har også hatt mange oppgaver både som solist og solocellist med Oslo Camerata, i nært samarbeid med Stephan Barratt-Due og Soon-Mi Chung. Han har spilt kammermusikk med mange av verdens fremste solister og kammermusikere, blant dem Mstislav Rostropovitsj, Maurice André, Paul Meyer, Janine Jansen og Truls Mørk. Han har turnert verden over med Oslo Filharmoniske Orkester og samarbeidet med mange av verdens ledende dirigenter. Han har medvirket i et stort antall CD-innspillinger for Oslo Filharmoniske Orkester og har gitt ut to CD-er med Beethovens cello-sonater sammen med sin kone Kristin Fossheim på plateselskapet 2L.

BJØRN SOLUM is co-principal cello with the Oslo Philharmonic Orchestra, a position he has held since 1989. Solum's debut in the University Aula in Oslo in 1980 received glowing reviews, and he is one of the most eminent cellists of his generation. He teaches at the Barratt Due Institute of Music,

where he is Associate Professor. He has also taught at the Norwegian Academy of Music. In 1977, together with Terje Tønnesen and others, Bjørn Solum founded the Norwegian Chamber Orchestra, with which he served as principal cello over a period of ten years. He has also appeared often as soloist and principal cello with the Oslo Camerata, in close collaboration with Stephan Barratt-Due and Soon-Mi Chung. Solum has performed chamber music with many of the world's leading soloists and chamber musicians, including Mstislav Rostropovits, Maurice André, Paul Meyer, Janine Jansen and Truls Mørk. He has toured the world over with the Oslo Philharmonic Orchestra and collaborated with many of the world's leading conductors. Solum has participated in a large number of recordings with the Oslo Philharmonic Orchestra, and together with his wife, Kristin Fossheim, he released two CDs of cello sonatas by Beethoven on the label 2L.

GONZALO MORENO

(KLAVER / PIANO)

Født i Madrid og har sin utdannelse fra konservatoriet i hjembyen og fra Royal Academy of Music i London.

Moreno har bodd i Norge siden 1990 og har vært Oslofilharmoniens solopianist siden 1992. Gonzalo har deltatt i forskjellige festivaler som Schleswig-Holstein, Festspillene i Bergen, Oslo kammermusikkfestival og Risør kammermusikkfest. Han har ved flere anledninger fremstått som solist med OFO og har deltatt på flere plateinnspillinger for bl.a. BIS, Simax og Aurora.

GONZALO MORENO was born in Madrid and studied at the Madrid Royal Conservatory and the Royal Academy of Music in London. Moreno has resided in Norway since 1990 and has been principal pianist of the Oslo Philharmonic Orchestra since 1992. Among the festivals at which he has appeared are Schleswig-Holstein Festival, Bergen International Festival, and the Oslo and Risør Chamber Music Festivals. Gonzalo Moreno has appeared as soloist with the Oslo Philharmonic Orchestra on numerous occasions, and he has contributed to recordings with BIS, Simax, and Aurora, among others.

LUDWIG VAN BEETHOVEN

OSLO PHILHARMONIC CHAMBER GROUP

PER FLEMSTRØM - FLUTE, LEIF ARNE PEDERSEN - CLARINET,
PER HANNISDAL - BASSON, ELISE BÅTNES - VIOLIN,
HENNINGE LANDAAS - VIOLA, GONZALO MORENO - PIANO

TRIO IN G MAJOR, WoO 37

- 1 I. ALLEGRO (11:13)
- 2 II. ADAGIO (04:53)
- 3 III. THEMA ANDANTE CON VARIAZIONI (08:48)

SERENADE IN D MAJOR FOR FLUTE, VIOLIN AND VIOLA, Op. 25

- 4 I. ENTRATA: ALLEGRO (03:30)
- 5 II. TEMPO ORDINARIO D'UN MINUETTO (05:19)
- 6 III. ALLEGRO MOLTO (02:09)
- 7 IV. ANDANTE CON VARIAZIONI (06:13)
- 8 V. ALLEGRO SCHERZANDO E VIVACE (01:57)
- 9 VI. ADAGIO - ALLEGRO VIVACE DISINVOLTO (05:03)

TRIO IN B FLAT MAJOR, Op. 11, "GASSENHAUER"

- 10 I. ALLEGRO CON BRIO (09:18)
- 11 II. ADAGIO (04:33)
- 12 III. THEMA: PRIA CH'IO L'IMPEGNO (ALLEGRETTO)
CON VARIAZIONI (06:23)

SERENADE, OP. 25
RECORDED IN BRAGERNES CHURCH,
DRAMMEN 21 MAY 2011

TRIO WoO 37
RECORDED IN SOFIENBERG CHURCH,
OSLO 28-29 OCTOBER 2011

TRIO OP. 11
RECORDED IN SOFIENBERG CHURCH,
OSLO 29-30 AUGUST 2011

PRODUCER: VEGARD LANDAAS
BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN
EDITING: VEGARD LANDAAS
MASTERING: THOMAS WOLDEN
BOOKLET NOTES: HILD BORCHGREVINK
ENGLISH TRANSLATION: JIM SKURDALL
COVER DESIGN: ANNA JULIA GRANBERG,
BLUNDERBUSS
COVER PHOTO: ANETTE L'ORANGE,
BLUNDERBUSS
PIANO TECHNICIAN: THRON IRBY

THIS RECORD HAS BEEN MADE POSSIBLE
WITH SUPPORT FROM FOND FOR LYD OG
BILDE MFOS VEDERLAGSFOND AND
LINDEMANS LEGAT.

LAWO

LWC 1034 © 2012 LAWO © 2012 LAWO CLASSICS
www.lawo.no

SUPER AUDIO CD

SACD SURROUND / SACD STEREO / CD STEREO